

واته.. وهستا!!

سه عید فائيق نه باسییانق (۱)
له تورکییه وه: نه حمهد تاقانه
(که رکوک)

واته.. وهستا!!

من، واته که تازه وهستام ناسی، ته مهنی پازده سالان بوو، نه وساکه هیشتا، واته وهستا، نه بوو. مندالیکی رهشی چاورهشی لاق رهشی پرچ رهش بوو.

من؟... من زه لامیکی ته و او بووم. درۆی چی بکه م: کار و کرده وهیه کم نه بوو. که سیتکم له جیهاندا نه بوو، تاکه دایکیکم هه بوو و ههر نه وهنده، لهو به ولاره که سوکاریتکم نه بوون، واته وهستا نه مری بیست سالانه، من په یژدهم ناو ته په نجا سالی، به لام واته وهستا تاکه دۆستمه، دیواره کان به شیوهیه که به بۆباخی رۆنی بۆباخ ده کهم که په نجات له ده متدا ده مینتی. (۲) نهو له چاومدا، هیشتا ههر کوره ره شه ته مهن پازده ساله کهیه، لهو کاتانه دا که بۆباخ ناکا، ده چیته سینهما، ده چیته فوتبولین، له قاوه خانه دا قوماری کاغه ز ده کا.

نه گهر نه قلی گرمی له ههر کوپیه که بم ده مدوزیتته وه، نه بگرتم ههر گویشم ناداتی. ده لی:

- بۆچی به دواتدا بگه ریم ده سا باوه ناغا.

بیره خانه یه کی لاجه پ و نارامان هه یه، ده چم و داده نیشم، چیم له م جیهانه کردوه، چیم له م جیهانه دا بینی، بۆچی هاتم؟ بۆ ده چمه وه؟ چیم کرد؟ که له دهره وه به فر ده باری، ناوه وهی گهر میش بی.. من له م بیره خانه یه دا هه لده له رزم، سه عات بووه شه ش، ئیدی که سی لی نامینتی، بۆیه که ده چیته هۆله که ی، که کاتر میتری سه ردیواره که پیاو تووره ده کا، پیاو ناچاری خوار دنه وه ده کا، من واته چاوه رپی وهستا کهم ده کهم؟ چاوه رپی بکه م نایه ت که.. گهر چاوه رپی نه که م دی؟ ئومید هه یه که چاوه رپی نه که م.. ئومیدم ده بی.

دئ و بهرانسهرم لئ دهگرئ، من چي بهو دهلئيم، نهو چيم پئ دهبيژئ، هيچم نايه تهوه بير، دواتر بهوهي كه واي گوتوهو بؤ هلهدهبهستم.

بيرهخانه مشتهريي هميشه يي ههن، يه كيټك هه به، دئ، له تهك جامه كه وه داده نيش، داواي بوتله ناويكي كانزايي دهكا. كوكتيليك، عه ره قئكي دهكاته ناو، ته به قئيك ميوه داوا دهكا، شيشيكي گورچيله داوا دهكا، جارو باريش ئومليت (٣) دهخوا.

واته وهستا دئ، نيواني برؤكاني خهت خهته، باوكي كچه! گوايه پئنج هه زار لي ره (دراهمه) ي ده داتئ، كچه كه جوان كيله به، گه رچي پئشتر ناسيوه تي، نه م جار ه له ناههنگي چا خوار دنه وه دا بينيوه تي، دا يكي كچه پئي گوتوهو: "واته بؤ دانسيك ناكهن؟!".

واته وهستا دهلئ: "من دانس و مانس نازانم". "سا.. بشيزانم نايكه م"، ژنه به ئاشكرا كچه كه ي داوه تي، واته وهستا گوتويه تي: "له گه ل باوكمدا يه كدي بينن".

كه واته وهستاش، واته بؤ خوار دنه وه ي دوو بي ره كه ي نايه ته بي ره خانه. "دهلئ.. ده بئ ماوه بهك له بي ره خانه و شوئني وه هادا نه بينريم، كار ه كه پئنج هه زار لي ره ي تي دايه."

هه ي نامهر د واته هه ي! گوتم ئيواره ي رابورد، كورټيكي گچكه و رهش و وشك بووي، پروانه بوويته پياويكي تهواو، من بوومه باوه گه وره، بي ره خانه هه ر بي ره خانه كو نه كه به، ميژه كان هه ر نهو ميژه كو نانهن، جيهان جيهان نيكي كه به، توش پياويكي ديكه.

به للام من هه ر نهو هم، نه دي واته وهستا! توش هه ر وه ه ده بينم واته وهستا، پرچ رهش چاورهش، كورټيكي چون جنؤكه.

كوا نهو ده مانه ي ده چوي نه سينه ما، شيت ده بووي له گه لمداي بي، ده ست راده وه شاندا، ده تكيشان به شاندا.

- به ده ست پئدا كيشانه وه ده تگوت: بينيت؟ سه يري سيخوره كه بكه! چي كرد بينيت؟ به يه ك مسته كو له ..

نهو سينه مايه ش له جيبي خوئدا نه ماوه، نهو سينه مايه له ناو ئاوي نه گه ليكدا بوو، له رؤژاني باراندا بؤني كالا و مرؤقي لئ ده هات، كه به ناو مندالاني پله ي يه كه مدا ده خزين، ناخم پر ده بوو له خو شه ويستي، هه موو روويه ك جوان بوو، هه موو مندالنيك دلگير بوو، هه موو ده ستنيك خارا بوو، بچووك، چلكن و گهرم بوو.

رؤژگار به سه رچوو، من كه وتم، نيوان تنيكچوو، تو بوويته پياويكي زهلام، نهو نده ي وهرگرتني پئنج هه زار دراهمه، باشه تو كچه ت خو ش دهوي واته وهستا؟

- ژن نييه؟ باوه پيره، خو شمان دهوي.
راسته واته وهستا، ئافره تان خو ش دهويسترين خو ش ناويسترين ئيدي من چونكه له ناخمدا هه ر به مندالي ماومه ته وه، مندالانم له لا له هه موو ئافره تان خو شه ويسترن.

- منت خو ش ناوي؟
- تو؟ نه وهش پرسيا ره واته وهستا؟ تو؟ تو م زور خو ش دهوي.

- به للام ئيدي من مندال ني م.
- له چاوي مندا هه ر مندالي.

- نه گه ر من به مندال دانئي تووره ده بم، ليت زير ده بم، جاريكي كه قسه ت له گه لدا ناكه م.
- بانگه يشتي شايشم ناكه ي، واته وهستا؟

- پروانه، بانگه يشتي نه وه ت ده كه م.
واته له گه ل وهستا ماوه بهك بي ده نگ بووين، داوي واته وهستا چون به بي ريدا هاته وه نازانم، گوتي:

- تو ده چيته شانؤ و شتي وه هاله، ئيواره يه ك منيش له گه ل خو تدا بهه. گوتم:
- به سه ر سه رم، هه ر كاتي ك بته وي.

- به لئني ئيواره ي دو وشه مه مان دا، پئش وه خت سه رم له بليت فرؤش دا و بليتم كري و هاتمه وه، واته وهستا به رازاوه يي هات، هات به للام بليته كان بؤ سه بي ئيواره بوون، ئيواراني دو وشه مه نواندن نه بوو. گوتم:

- واته وهستا، ئيواراني دو وشه مه نواندن نييه. گوتي:
- زياني نييه، تو بليته كه ي خو م بده ري.

سه ر و چوار بي ره مان خوار ده وه، جودا بووينه وه، رؤژي دواتر من له سه عات هه شت و نيودا چوومه هو لي شانؤ. نهو هيشتا نه هاتبوو، كه زهنگي هه لدا نه وه ي په رده لي ي دا، يه كيټك هات به ته كه وه دانيشت.

واته وهستا بليته كه ي خو ي فرؤش تبوو، نه هاتبووه هو لي شانؤ، واته وهستا بؤ دوا جار مندالنيتيه كي له گه لمدا كرد، پئم خو ش بوو، وام لئ هات، هه ستم به ته نيا ييه ك كرد، له كاتي كدا من هه ر به ته نيا سه يري شانؤ كانم ده كرد و زه وقم لئ ده بينين، شه وان ي ته نيا ييم هه لده بژار دن، ده چوومه نه زمه كاني سه ره وه، پئم وايه جاريكي دي

<http://tr.wikipedia.org/wiki/>

Sait_Faik_Abas%C4%B1yan%C4%B1k

(۲) تهنانهت لیسهش خسویهکی باوه هندیکی کسهس بۆ

سهرسوپمان نووکی پهنجهی شایهقان دهخهنه نیو ددانهکانییهوه.

(۳) نۆملیت: ناوی خواردنیکه له هیلکهی تیکدراو و په نیر و

قیمه و کارگ و هی دی له ناو تاوهدا سوور دهکرتنهوه.

سهرچاوهی ئەم چیرۆکهی نێره:

کۆمهله چیرۆکی: له عاله مداغدا مارتیک ههیه

(Alemdagda Var Bir Yilan) له بلاوکرارهکانی

(sanal yay-nevi) ئەغستۆسی ۲۰۰۵. لاپههه (۲۵-

۲۶).

نواندنی خرابی وهک هی ئەو ئیواریه نایینهوه.

ههی نامهرد واته وهستا ههی! ئەمه چی تیدایه واته

وهستا، ها؟ نههاتی نههاتی، ئەمه چی لی دهردهچی، تو

ههر ئەو منداله بچوکهی که له کۆلندا تۆم بیینی و له

سینهمای ئاوتینه داردا به تهنیشتمهوه دانیشتبوی، بهلام

هیچ شتیکی، تهنانهت مشتیکی ئاسنیش دلی

نهدهگوشیم، ئەوسا له کوئی؟.. بهلام گوئی مهدهری واته

وهستا! بروا مهکه! دهی گیانم له لاته! نیگه ران مه به سا

واته وهستا. که منت بیینی زهردهخه ندهیهک بکه، گوئی

مهدهری! له شانۆدا چی رووده دا؟ له جیهاندا دۆستایهتی

ههیه، سا! خۆ ئه ویش نه مردوووه برا!

۱ی مارتی ۱۹۵۴

پهراوتزهکان:

(۱) سهعید فاتیق ئەباسییانق: (تشرینی دووهمی ۱۹۰۶،

۱ی مایسی ۱۹۵۴): چیرۆکنووس و رۆماننووس و شاعیریکی

تورکه، له ریزی پیتشهوهی چیرۆکنووسانی تورکه و له ئەدهبی

هاوچهرخی تورکدا به خالکی وهرچهرخان داده نری.

بهو تازه گهرییهی هیناویه تییه ناو چیرۆکنووسی هاوچهرخ

تورکییهوه، به نووسه ریک دانراوه که "ریشهی له خۆیدا"یه،

تهکنیکی کلاسیکی چیرۆکی رووخاندوه و سروشت و مرۆگلی

به سادهی و دلسوژی و لایهنی باش، ههروه ها خرابیان وهک ههن،

بهلام به شتیهیهکی شیعی و به زمانیکی وهستایانه دهگرتیهوه.

وهک هونهری دواي پێژی کۆماری خۆی به گۆرانکارییهکانی

خۆراوا نه بهستوهه وه و له ژێر کاریگه ری هیچ چه مکیکی

نه ده بیدا ههلسوکهوتی نه کردوو، شوئینی هیچ شتیهیهکی دیاری

هه لته گرتوه.

نووسه نهک کیتشهکانی کۆمهله، به لکو به دواي گرفتهکانی تاک

له ناو کۆمهلهدا چوو، به زۆری باسی تاکهکانی سهه به چینهکانی

خوارهوهی کۆمهلهی کردوو، ههولتی داوه له راستییهکانی مرۆف

بگات.

زمانی تاییهتی خۆی پهه پین داوه و له کهسانی وهک نه ندری

جید و لۆتریا مۆن و جان جینی سوودمه ند بووه و رابه ریه تییه

گه لیک له نووسه رانی تورکی کردوو.

دواي مردنی ماله کهی کراوه ته موزه خانه و هه مو سالتیک

پاداشتی چیرۆک به ناوی ئەم نووسه ره وه ده نری.

سهرچاوه: به کورتی له م پیتگه یه ی خواره وه وه رگه راره: